

Misjonssøndag 2021

I dag feirer vi misjonssøndag. Det begynte av pave Pio XI allerede i 1926. Hvert år feirer vi dette den søndagen i oktober. I India ferier vi hele måneden. I Polen hele uka. I Norge feirer vi i dag.

«Vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt» (Apg 4,20) er hovedsaken til dette års misjonssøndag. Dette sa Peter og Johannes for rådet etter at de var i fengsel hele natta. Bakgrunnen for denne setningen var at Peter og Johannes underviste om Jesu oppstandelsen til omkring fem tusen, og de helbrede de syke. De ble fengslet fordi undervisningen var forbeholdt de utdannede, og det var apostlene ikke. Saddukeerne trodde ikke på oppstandelsen og etter apostlene møtt Kristus etter hans oppstandelsen, kunne de ikke bli stoppet, derfor ble de tatt for rådet. Rådet kalte apostlene inn og påla dem å holde helt opp med å forkynne og undervise i Jesu navn. Men Peter og Johannes svarte dem: «Døm selv om det er rett i Guds øyne å adlyde dere mer enn ham. Men vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt». Vi vet at de ga sitt liv for Kristus.

Himmelske Far sendt sin sønn Jesus Kristus til verden med beskjed at Gud elsker mennesker. Og Jesus sendte sine disipler til hele verden. Hver søndag når vi ber *credo* sier vi at vi tror på en katolsk og apostolisk kirke og det betyr at vi er på vei med apostlene. Fra dåpens dag av, er vi ikke private mennesker, men offisielle tilhørere til Gud og hans Kirke. Derfor når vi hver dag gjør så mange ganger korsets tegn, sier vi at vi tilhører til Gud Far, Jesus og den Hellige Ånd. Vi er hans, og vi burde gjør hva som er hans vilje. Vi bør huske at alle døpte er misjonærer. Alle har fått et kall til å bli Kristi disipler. Vi er invitert til å gi et godt kristent eksempel til dem som vi treffer i vårt daglige liv. Alle kan ikke reise for å bli misjonærer, derfor bør vi støtte dem som gjøre det i mange land i vanskelige steder.

Det er syv og halv milliard mennesker i verden. Når det gjelder katolikker i Sør-Amerika er det 483 millioner, i Europa 277 millioner, i Afrika 177 millioner, i Asia 137 millioner, i Nord Amerika 85 millioner og i Australia er det 9 millioner. I 1970 var det 653 million katolikker, og nå er det 1.330 millioner. Det betyr nesten en fordobling. Vi har 414.500 prester i alt på alle kontinenter. Og fra 1970 reduseres hvert år antall prester i Europa og Amerika. Ordensprester er litt over 50.000 og nonner er 650.000 i hele verden. Dette ser ut som mange, men de siste år er det ikke nye seminarister til mange bispedømmene og kandidater til ordenshusene i verden. Derfor la oss be for kall i Kirken fra vår menighet og våre familier. Vanligvis ber vi for prestene skjærtorsdag, men det er ikke nok fordi djevelen sover ikke. Det er en tradisjon i Kirken at vi ber for kall hver første torsdag i måneden. Vi trenger presten ikke bare for dåp og begravelser. Det er han som den gode hyrde, som har ansvar for våre sjeler gjennom sakramentene. Det er han som gir oss den åndelig mat til vår sjel. Det er han som tar oss inn i kirken og det er han som velsigner oss på veien til det evige liv. Selv Jesus sa, «Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans».

La den hellige Terese av Jesubarnet og Francis Xavier som er skytshelgener for Kirkes misjon be for misjon og kall i Norge. Oktober er også måneden for rosenkransen. På den 13 oktober - Fatimas dag - gikk vi i prosesjon og ba for Kall i vår menighet. Vi i Norge er fra forskjellige land og tror på den samme Gud og sakramentene. Derfor er det en dag for solidaritet med kirkens misjon i de fem kontinentene med bønn og økonomisk hjelp. Husk at Gud elsker en glad giver. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD